

KU DUHËT TË MBËSHTETEMI PËR T'I KRIJUAR BËRTHAMAT E REJA

Burgosjet e shumë forcave të organizuara patriotike-revolucionare, i kanë shkaktuar lëvizjes sonë dëme bukur të mëdha; sepse shumë shokë aktivist kanë përfunduar në burg, e si rezultat i kësaj janë shkaktuar dy dëme të përherëshme: në një anë është burgosur aktivisti dhe në anën tjetër, për shkak të punës në kondita të ilegalitetit, shumë shokë kanë mbetur të shkëputur. Në njëjtë gjë ka ndodhur edhe nëse ndonjë shokë është detyruar të arratiset nga vendlindja e tij e dashur.

Krahas kësaj, burgosjet masive të më se dhjetë mijë shqiptarëve, në mesin e të cilëve gjinden shumë militant të shquar, lëvizjes sonë i kanë shkaktuar edhe të keqen tjetër; largimin nga aktiviteti të shumë kuadrave të pergaditura, të cilët kanë poseduar përvojë të pasur revolucionare.

Duke shprehur se e tërë puna ka mbetur tek ndonjë individ, nga emri i të cilit tmerroheshin serbomdhenjët, këta të fundit e shtrinë dorën e tyre tinzare, duke vrarë kështu shokët tanë më të mirë.

Mirpo, megjithë burgosjet masive, megjithë vrasjet tinzare, lufta vazhdoi dhe çdo ditë e më shumë duket tendenca e konsolidimit edhe më të mirë, sidomos të atyre që e bartin barrën kryesore të saj.

Efektin që e ëndrruan serbomdhenjët, se duke vrarë e duke arrestuar do të mposhtin popullin tonë të pamposhtur, jo vetëm që nuk e arritën dot, por përkundrazi, ajo ëndrra iu dështuan me turp, si të gjitha tjerat më parë. Ata ëndrronin se do t'i mbysin forcat patriotike-revolucionare, por e vërteta ua hedhi poshtë çdo pretendim të tillë të ultë. Rinia sypatrembur e Kosovës martire jo vetëm që nuk i frikësua këtij kërcënimi, që shovenistët e bënë duke denuar e vrarë, por ajo ia bëri të çartë kujtë do, e në radhë të parë serbomdhenjëve, se me këtë gjak të kuq e të ri të popullit shqiptar, nuk mund të luan askush.

Pas gjithë atyre denimeve që i janë të njohura opinionit vendas e atij ndërkombëtarë, serbomdhenjët dhe lakejt e tyre i bënë vedit qejf duke deklaruar, se: "armikut iu thya kurrizi", kurse realiteti i detyroi të lëpijnë atë që e pështyen, kur ishin të obliguar të pohojnë, se: "të gjitha grupet e denuara gjatë vitit 1983, ishin formuar pas ngjarjeve të pranverës '81". Kjo tregon më së miri se sa ndikuan denimet drakoniane në popull, se sa e frikësuan denimet rininë e kuqe të Kosovës, se a ndikuan pozitivisht apo negativisht denimet e tilla, rast që shihet kuartë se denimet dhe vrasjet që iu bënë bijëve më të mirë të popullit, e indinjuan popullin dhe e hidhën në veprime të reja e të guximshme të luftës për dritë e liri.

Në këtë situatë të rëndë, kur armiqët e popullit shqiptarë perpiqen me të gjitha forcat që t'i shkatërrojnë forcat patriotike-revolucionare, kurse në anën tjetër, bijtë e popullit kërkojnë të organizohen, Lëvizja shtron detyrë para të gjithë militantëve, detyrë të një rëndësie jetike, që kërkon edhe zgjedhje të saktë të perpiktë.

Sot, si detyrë e rendit të ditës, shtrohet; krijimi i bërthamave të reja të Lëvizjes, pa të cilat nuk do të mundemi t'i mobilizojmë të gjitha forcat që i duhen luftës sonë. Pra të punojmë parreshtur për konsolidimin e forcave dhe mobilizimin e të gjitha forcave revolucionare në ato bërthama.

Bëhet pyetja; ku duhet të mbështetemi për këtë punë? Kush duhet të jetë gjaku e koska e këtyre bërthamave? Në këtë rast do t'i cekim disa nga pikat mbështetëse, të cilat ju duhet t'i pasuroni me përvojën Tuaj dhe të shokëve Tuaj.

-Të gjitha bërthamat e organizuara apo individët e organizuar, t'i mobilizojnë të gjitha forcat që i kanë në dispozicion, t'i organizojnë ato në bërthamat e LËSSHJ-së që nga celula. Bazë mbështetëse për këtë organizim të jenë elementët më të shëndoshë, elementët më të sprovuar e të kalitur nëpër aksione e sprova tjera, pra të gjithë ata element që krahas dashurisë për çështjen, posedojnë aftësi edhe më të mëdha për të vepruar me sukses në kushtet e rënda të ilegalitetit që na e imponon lufta.

Në këtë hap që duhet ta bëjmë, të kemi busollë edhe të kaluarën, anët pozitive e negative të saj, në mënyrë që të metat egzistuese t'i mënjanojmë, kurse të mirat apo anët pozitive t'i pasurojmë edhe me tutje në rrethana të reja. Të veprojmë ashtu si thotë populli: "Të masim shtatë herë - e të presim një herë"! Të mos nxitohemi kurrë për të mbaruar atë punë që sot nuk e ka radhën! Pra, bërthamat që do t'i krijojmë, duhet të jenë të forta, të sigurtë e me element të shëndoshë. Të mos llogarisim kurrë në ata që bëjnë shumë zhurmë, e në fakt punojnë pak ose shumë pak. Shokët që pranojnë në radhët e Lëvizjes elementët jo gjithmon armiqësor, por që nuk duhet t'i pranojnë në radhët e organizuara, përgjigjen për lëshimin e bërë.

Popullit shqiptar kurrë nuk i kanë munguar bijtë që e duan Lirinë dhe që për liri kurrë nuk e kursejnë jetën e tyre. Detyra e jonë është, që nga gjiri i popullit të nxjerrim e të zgjedhim nga më të mirët, e për t'i arritur këto, duhet punë e palodhëshme, duhen shumë notë pa gjum, duhet mirëkuptim reciprok... Për t'u arritur kjo punë e dëshiruar dhe aq e nevojshme për çështjen tonë të përbashkët, duhet edhe një faktor tjetër për t'i verifikuar ata, e kjo është koha.

Detyra e jonë, e të gjithë militantëve, është mobilizimi i të gjitha atyre forcave të cilat i duhen çështjes dhe gjithmon duke hulumtuar në të gjitha shtresat e popullit. Në këtë drejtim, krahas punës me rininë punëtore, fshatare e studenteske, një kujdes i veçantë t'i kushtohet punës me rininë e shkollave të mesme. Duhet të punojmë që rinia e shkollave të mesme të piqet, formohet e edukohet edhe më në frymën revolucionare, ta mësoj artin e luftës psiko-fizike etj.

Nga kjo rini, nga ky brez i mrekulluar nuk do të mungojnë heronjtë e ri, kuadrat e pjekura e të formuara, kuadrat e ngritura nga aspekti ideo-politik, patriotik e revolucionar, të cilët, luftës sonë do t'ia dhënë formën dhe ngjyrën që e meriton. Natyrisht, puna me rininë është një punë shumë e rëndësishme e që do vigjilencë, zgjuarsia e durim të madh.

Të mos harrojmë që në këto bërthama të futen sa më shumë shoqe e motra të idealit, sepse, ashtu si thotë Sami Frashëri: "Gruaja është gjysma e popullit", kurse ne, pa ndihmën e motrave tona as që mund të fitojmë.

Pra edhe një herë po e përsërisim pyetjen: Me kë do të krijojmë në bërthamat e Lëvizjes? Me kënd tjetër, përgjigjimi në, pos me shokun, me shoqën tonë më të mirë, me të cilin - cilën je ulur në një bankë shkolle me vite, me të cilin - cilën punon me vite të tëra në një vend pune, me të cilin ke derdhur lot në kurbet - me dashurinë për vendlindjen, për mallin që të ka kapluar aq shpeshë. Me askënd tjetër, pos me shokë - shoqe të tillë, duhet t'i mbushim bërthamat tona të reja. Bërthamat që do të përbëhen me shokë të tillë, me shokë që e duan njeri-tjetrin aq shumë, sa të mos kursehet as jeta për shokun, me shokë që kanë dashuri të zjarrtë e të singertë mes vedit, sa një ditë të kaloj pa e parë njeri-tjetrin, u duket e gjatë, e me fjale tjera; janë vëllezër e motra në plotkuptimin e fjalës...

Në bërthamat tona nuk kanë vend ata që kanë histori apo të kaluar të njollosur, ata të cilët nuk kanë sjellje të mirë s'pari në familjet e tyre e tek pastaj edhe në shoqëri në përgjithësi. Aty duhet të hyjnë vetëm ata njerz e kuadra, në të cilët vet populli i ka sytë dhe shpresat.

Pra, shokë militant! Përpara në luftë për të drejtat e ligjëshme të popullit tonë të shumëvujtur.

Ç'ËSHTË CELULA E LRSSHJ-së ?

Celula është bërthama bazë e LËVIZJES. Ajo përbëhet prej tre shokësh të një njësije punuese; tre shokësh fshati, tre shokësh klase apo katedre, uzinë apo Kombinati... Pra, celula është bazë e Lëvizjes e futur thellë në kapilarët e gjakut të popullit. Natyrisht, elementët që e përbëjnë këtë celulë, duhet të jenë shembull për të mirë në rrethin ku militojnë.

Në celulë gërshetohet puna kolektive me atë individuale, sepse në një anë punohet në mënyrë kolektive (tre shokët e organizuar në celulë), kurse në anën tjetër, shokët posedojnë edhe lidhje individuale tjera jashtë celulës. Ky gërshetim i punës individuale me atë kolektive duhet respektuar, duke dalluar si njerën ashtu edhe tjetrën, por edhe duke përdorur metoda të ndryshme - si me njerën, ashtu edhe me tjetrën. Preferohet, që, pa marrë parasyshtë se me cilën punë kemi të bëjmë, duhet të respektohet KONSPIRACIONI, duke ditur të vlerësohet se ku çka është e nevojshme të mbetet konspirative, e çka jo.

Celula drejtohet nga KOMITETI i DEGËS së LËVIZJES. Lidhjet nëpërmes celulës dhe Komitetit të Degës mbahen në mënyrë individuale, duke zbatuar gjithmonë konspiracion të hekurte.

KOMITETET E DEGËVE TË LËVIZJES

Komitetet e degëve të Lëvizjes përbëhen prej pesë ose më shumë anëtarësh, për çka vendosë vet KOMITETI QENDROR i LËVIZJES PËR FORMIMIN E REPUBLIKËS SOCIALISTE SHQIPTARE NË JUGOSLLAVI, faktor që mvaret nga madhësia e qytetit dhe nga numri i celulave egzistuese.

Krijimi i Komitetit të Degës së Lëvizjes (KDL), është një domosdoshmëri jetike për punën e mëtejshme të Lëvizjes, sepse pa një organizim me të vërtetë revolucionar, nuk ka as punë e as aktivitet revolucionar. Këtë e ka vërtetuar edhe puna e gjertanishme, ku shumë grupe kanë lindur pikërisht duke mos patur kush t'i vej ata në një front të luftës.

Egzistimi i shumë celulave të shpërndara, i ka dhënë luftës jo rrallë edhe karakterin e punës spontane.

Për të krijuar Komitete të Degëve të Lëvizjes (KDL), duhet punë e palodhëshme, duhet një klasifikim i forcave të aktivizuara dhe prej tyre të selekcionohen ata më të mirët, që njëherit do të jenë garancë për një qëndrueshmëri dhe punë të suksesshme apo efektive.

KDL, i cili mirret me aktivitetin e një qyteti, drejton punën e tij por edhe të çdo celule në të. Me vendimin që e aprovon KDL-ja, formohen celulat, por edhe celulat drejtuese (të cilat janë berthama që drejtojnë disa celula në një bashkësi lokale apo qytet).

KDL punën me nëndegë dhe celula e bënë në mënyrë individuale. KDL vendosë për çdo aksion në permasa qyteti, por edhe jap urdhëra ndonjë celule për kryerjen e ndonjë aksioni lokal.

Komiteti i Degës së Lëvizjes është i drejtuar nga Komiteti Qendror i Lëvizjes, kurse lidhjet i mbanë në mënyrë individuale.

K.Q. i Lëvizjes vendosë për shkarkimin apo ngarkimin e ndonjë shoku në këtë forum, në pajtim me vendimin e aprovuar nga KDL.

KDL posedon edhe me fondin material, i cili pasurohet nga ndihmat dhe kuotizacionet. Ky, një pjesë të këtij fondi e venë në dispozicion të KQ të Lëvizjes. Sasia e tillë mvaret nga nevoja e paraqitur, por edhe nga mundësia, se sa do ta ndihmojë dega Lëvizjen në përgjithësi.

KDL nëse disponon me kuadra të përgaditura në pikëparje intelektuale, punimet e ndryshme i shpërndanë nëpërmes organit të vet, apo edhe si materiale të KDL-ës, materiale këto që i shpërndanë dorë më dorë nëpër celula e anëtarë. Materialet me rëndësi i drejton edhe në K.Q. si dhe në Organin qendror-"Z.K."

Komitetet e Degëve të LRSJH-së, një punë të veçantë duhet ta përqendrojnë në Univerzitetin "KOSOVA", ku një pjesë e madhe e militantëve militon me plot sukses, kurse nga ketu mund të ndihmohen gadi të gjitha rrethet tjera.

KDL-ët, të drejtuara nga K.Q. apo nga një KDL, duhet të formojnë KDL të reja në çdo fakultet të Univerzitetit "KOSOVA", nëpër katedra të ndryshme, pastaj në Shkollat e Larta në qytetet tjera të Kosovës, si dhe nëpër qendra të ndryshme. Këto Komitete duhet të drejtohen nga KDL që vepron në qytetin përkatës. Krahas kësaj, edhe nëpër shkolla të mesme, në Organizatat Bazë të Punës së Bashkuar, në Entet e BVI, duhet të përqendrohet një punë e rregulltë dhe e vazhdueshme, në mënyrë të veçantë, që edhe atje të formohen s'pari celulatat e pastaj edhe Komitetet e degëve të Levizjes e që do të drejtohen nga KDL për qytet.

QËNDRIMI NDAJ LK DHE LSR

Në të kaluarën, në disa mjedise ka mbretëruar mendimi, se: njerzit e ndershëm nuk duhet të hyjnë në radhët e Lidhjes së Komunistëve. Një mendim të tillë ua ka imponuar vet sjellja e disa anëtarëve të LK, që janë sjellur në mënyrë vërtetë udbeske, por mendimi i tillë është i gabuar, sepse si na mëson Lenini: "...duhet punuar atje ku ka masë". Praktika e ka vërtetuar gjithashtu se nga radhët e Lidhjes së Komunistëve kanë dalur shumë militant të shquar të LRSJH-së.

Veprimet e militantëve nga pozitat e LK nuk kanë munguar as gjatë pranverës së lavdishme '81 e as më vonë, kurse koheve të fundit ajo veprimtari është shtuar dukshëm. Është detyrë e të gjithë militantëve që mund të depertojnë e të infiltrohen në radhët e Lidhjes Komuniste, që atë veprim ta bëjnë me hapa të matur, me vetëdije se kjo është një detyrë shumë e rëndësishme.

Duke vepruar nga radhët e LK, ti do të shfrytëzosh çdo mjet të luftës legale në të mirën e çështjes për të cilën je përcaktuar. Ti nga këto pozita, në një anë do të shfrytëzosh pozitën tënde duke bërë propagandë të shëndoshë, e nga ana tjetër, do të ipet rasti të futësh edhe shumë shokë të veprojnë nga këto pozita. Kuptohet, çdo hap që do ta bëjshë, do të jetë në marveshje me shokët. Ti kështu do të kesh nderin të veprosh nga dy pozita; edhe me shokët, edhe me shokët tjerë që do t'i gjesh në zemër të armikut.

Nëse ke rastin të veprosh nga këto dy pozita, ti duhet të jesh shumë aktiv, të veprosh për t'u njohur me sa më shumë anëtarë të LK, t'i klasifikosh ata, t'a dish se kush në ç'pozita gjindet e vepron, por edhe në popull puna yte të duket se shkon në dobi të tij, si për shembull: nga perpjekjet që ti do të bësh drejtë emancipimit të gruas, nga sjelljet me nxënës e student, me palë e me kolegë, me shokë e me qytetare... Syrit të madh e vigjilent të popullit nuk do t'i shpëtosh pa të parë se kush e çfar je...

QËNDRIMI NDAJ PROPAGANDËS LEGALE

Nga ana e jonë, gjer më tani nuk është shfrytëzuar sa e si duhet propaganda legale. Kjo është një e metë të cilën duhet ta mënjanojmë një herë e përgjithmon. Duhet të mos harrojmë se vetëm propaganda ilegale nuk është e mjaftuar për t'i frymëzuar, pregaditur e kalitur të gjithë ata që e kërkojnë dhe e presin një libër ilegal, me padurim për ta lexuar. Në një anë kjo propagandë (literaturë), sigurohet me vështirësi dhe në anën tjetër, libra të ndaluar nuk guxojmë t'i japim çdokujt.

Pra, edhe ky është një prej atyre faktorëve që na shtyen të mos e lëmë anash propagandën legale.

Është e vërtetë se literatura me të vërtetë revolucionare është e kufizuar, por ajo që është duhet të shfrytëzohet maksimalisht.

Pikërisht me literaturën legale duhet ta fillojmë punën me të rinjtë, që ata vet të gjejnë në të rrugën e tyre...

Përse të mos i orientojmë të rinjtë nga shkrimtarët përparimtarë shqiptar dhe ata botëror ?! Përse të mos i i propagojmë veprat e klasikëve të marksizëm-leninizmit, kur ajo është edhe domosdoshmëri ?!

Punët e tilla që i parashef pararoja e popullit shqiptar në Jugosllavi - LRSSHJ-ja - duhet t'i bejmë me zot patjetër.

KOMITETI QENDROR I LRSSHJ

Pranim i Xhfer Dumushit